

כ"ז תמוז ה'תשע"ד 25.7.14

מגזין מס' 289

שבת פרשת מסעי/מברכים חודש מנחם אב

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב



הפתח הלבוי

## הענוה והביטול – מסימני הגדלות האמיתית

מעלת המשיח היא שיהיה הוא עניו, שגם שיהיה בתכלית הגדלות, וילמד תורה עם האבות ומשה רבנו עליהם השלום, בכל זאת יהיה בתכלית הענוה והביטול, ללמוד גם עם אנשים פשוטים.

(על פי 'היום יום' א' מנחם אב)

### התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

#### סדנת המתקת המר

כלל ידוע הוא כי כל היורד מטה מטה יותר, שורשו למעלה מעלה יותר. בגשמיות ניתן לראות זאת בפשטות, כאשר נופל עצם מגובה רב למטה אל פני כדור הארץ, אזי ככל שגדול המרחק שעובר העצם בנפילתו, כך גוברת תאוצתו וממילא גם חדירתו עמוק יותר אל תוך מעמקי מצולות הים או לתוככי מעבה האדמה. כן הוא גם בנפש האדם. גדלותו ושאר רוחו של איש האמת ניכרים דוקא בפרטים הקטנים של חיי היום יום, שבהם ניכר כיצד פועלת תורתו בעולם הזה הגשמי והחומרי כבתוך סדנה.

#### כמעין המתגבר

ככל שמשתחררת ישותו מכבלי הקליפות ומתרוממת לגבהי תודעה זכים יותר – בהם צלול האויר לנשימה ומטוהר מכל תחושת איום – הולכים ומתפנים מיטב כוחותיו מן הצורך להתגונן או לייפות עצמו. ובמילא ניתנים בידו היכולת וגם הכלים לרדת לעמקי הקליפות לזכך.

לפי ערך התעלות האדם במעלות הקדושה, כך כמעין המתגבר נובעים ומתגלים כוחותיו הנעלמים והגלויים, ומטביעים רישומם בעולם הזה הגשמי והחומרי. הטורח לפקוח עיניו לראות בעצם החיים – שליחות, נמצא הוא ראוי מפי עליון להחדיר תוכן רוחני ומשמעות ערכית אל

תוך רדידותו הסתמית של ה'גשמי', ואף למטה מזה, לתקן ולהאיר את מעבה חשכת שקריות ה'חומרי'.

#### אמיתת מידת הענוה

וראה זה פלא, אצילותו של איש המעלה באה לידי ביטוי דוקא ביחסו אל הזולת. המתייגע 'לעשות סדר' ברצונותיו לגלות מהו רצונו היותר פנימי, זוכה הוא לנהל את חייו בתוקף הדעת דקדושה, ובה במידה ממש, שמח הוא בחלקו ודי לו בעצמיותו. ולפיכך הולכת וגדלה גם ענוותנותו – לצד פשטות הילוכו עם הבריות הנעדרת כל זיק של חשיבות עצמית, רוחש לבו רגשי כבוד כנים לכל אדם באשר הוא.

על משה רבנו נאמר "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה". ודאי שאין הכוונה כי משה רבנו לא ידע אודות גודל מעלותיו הרבות! שהרי כשם שעל כל אדם מוטלת החובה להתבונן בחסרונותיו, כך עליו להיות מודע גם למעלותיו. אלא שבצניעותו הפנימית ידע משה רבנו היטב אשר כל מעלותיו אינן אלא מתנת הבורא, ובגודל ענוותנותו היה מונח אצלו בפשיטות כי אילו ניתנו מעלותיו אלה לאדם אחר, כולל השליחות שהוטלה עליו להנהיג את עם ישראל, ייתכן שהלה היה מנצלן טוב ממנו ומבצע את שליחותו באופן נעלה יותר!

לוח שיטורים

לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש... (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש.

שימו לב: החל מחודש תמוז (מראשית יולי) הופסקו למשך שנה כל שיעורי הרב כלב, ובמקומם יתחיל שיעור שבועי קבוע אחד בלבד מידי יום חמישי במושב חמד שבמרכז הארץ, על הכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה. השיעור יועבר בזמן אמת בעזרת ה' בקביעות גם בשידור חי באינטרנט.

**השיעור הראשון נדחה לאחר בין המצרים ויתקיים ביום חמישי י"א מנחם אב 7.8.14 בשעה 20:30 בדיוק!**

(התכנסות, כיבוד ושתייה קלה מ-20:00) במושב חמד, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי



[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל]. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר.

**לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.**



## שבת מברכים חודש אב

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'מסעי', מכריזים: המולד יהיה ביום ראשון, שעה שש בבוקר, 50 דקות ו-13 חלקים. ראש חודש אב ביום שני הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומיחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"  
**מתברכים כל הימים**

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

### אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

**אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ:** "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא ידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

### להלן הימים המיוחדים שבחודש מנחם אב, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

**ט"ו באב** - נוהגים בו מקצת יום טוב, זכר לארועים משמחים שאירעו ביום זה במהלך הדורות לישראל.

**כ' באב** - יום הסתלקות המקובל הרב החסיד לוי יצחק שניאורסון זכר צדיק לברכה, אביו של הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו.

**א' באב** - יום הסתלקות אהרן הכהן.

**ה' באב** - יום הסתלקות האר"י ז"ל.

**ט' באב** - יום צום ותענית. זכר לחורבנם של שני בתי המקדש (בית ראשון ובית שני).

# 'תשעת הימים'

**בראש חודש מנחם אב מתחילים 'תשעת הימים' ששיאם בט' באב. בימים אלה מחמירים חז"ל יותר בדיני האבלות של ימי 'בין המיצרים'.**

## הלכות ומנהגים

בתשעת הימים אין קונים בגדים ומנעלים חדשים (ואין נותנים לאומן לעשותם), אפילו אם לא ייעשה בהם שימוש עד לאחר תשעה באב. אין מכבסים בגדים (מלבד בגדי ילדים), גם אם אין מתכוונים ללבושם עד לאחר תשעה באב. מותר לכבס ע"י נוכרי בגד המיוחד לשבת. אין ללבוש בגדים מכובסים שלא לבשם עדיין (אלא לכבוד שבת קודש) [ולכן, לפני ראש חודש אב,

נוהגים ללבוש לזמן קצר את כל הבגדים המכובסים שילבשם במשך תשעת הימים].

אין לרחוץ כל הגוף לתענוג, אפילו במים קרים, אך לרפואה ולצורך מצוה (וכן המצטער

ביותר מפני החום והזיעה) – מותר. הנוהגים לטבול במקווה בכל ערב שבת, טובלים ורוחצים כדרכם במים חמים.

בימים אלה אין אוכלים בשר ואין שותים יין (מלבד בשבת ובסעודת מצוה). אין נכנסים לדירה חדשה בתשעת הימים.

אין נושאים נשים, אבל שידוכים אפשר לערוך אפילו בתשעה באב עצמו (אולם מכיון שאין לסעוד סעודת שמחה בתשעת הימים, יש להסתפק במפגש השידוכין בכיבוד קל בלבד, אפילו בשבת); אין מסתפרים; שירה בפה מותרת, אך אין מנגנים ניגוני שמחה וריקודים; גם למוזיקה מוקלטת אין מאזינים עד לאחר תשעה באב.

'בין המיצרים' אינו זמן ראוי לנסיעות וטיולים (אך

כידוע, בנוגע ליום ההילולא של האריז"ל הקדוש, עודד הרבי מליובאוויטש את הנסיעה לציונו ביום הסתלקותו בה' באב); כמו כן אין לקבוע בימים אלה טיפולים רפואיים שאינם דחופים.

**לימוד לימי בין המיצרים:** נוהגים ללמוד בימים אלה בדברי תורה העוסקים בעניני הגאולה ובבניין בית המקדש (כגון הפרקים בנביא יחזקאל מ' – מ"ג, במשנה מסכת מידות ומסכת תמיד והלכות בית הבחירה

לרמב"ם בספר "היד החזקה"). בשיחותיו, מדגיש הרבי כי ימים אלה מסוגלים במיוחד ללימוד בעניני הגאולה ובנין הבית, כדברי חז"ל במדרש תנחומא

אודות מאמר הקב"ה ליחזקאל הנביא: "גדול קרייתה בתורה – כבניינה. לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית".

כמו כן, מעורר הרבי, יש להוסיף ולהרבות בימי 'בין המיצרים' בלימוד התורה בכלל ובמתן צדקה בפרט. וזאת כדי לזרז ולקרר הגאולה ככתוב: "ציון במשפט (תורה) תיפדה, ושביה בצדקה". בשיחותיו הרבות העוסקות בימים אלה, מחזק הרבי את המנהג לערוך 'סיומים' (סעודות מצוה לכבוד סיום לימודה של מסכת בש"ס) מראש חודש אב עד תשעה בו, כדי להוסיף בעניני שמחה שעל פי התורה.

ומבטיחה תורתנו, תורת אמת, כי בגאולה האמיתית והשלימה יהפכו ימים אלה לימי ששון ושמחה. יהי רצון שיקויים ייעוד זה מיד ממש.



## הסיפור השבועי

### גורל יהודי

ר' איציק הירש ואשתו היו שבורים מאוד. הם ניסו לדובב את בתם בניסיון לגרום לה לספר את אשר מעיק עליה, אך מרים נשכה את שפתיה ולא דיברה.

פעם אחת, כאשר דחק בה אביה והתחנן לפניה לגולל את אשר על לבה, פתחה מרים את פיה, ודבריה הנחיתו מהלומה נוראה על הוריה.

מול בית משפחת טייכמן התגוררה משפחה לא יהודית ולה כמה בנים. הגדול שבהם היה בן גילה של מרים. הוא היה בחור גבוה ונאה, שרירי וחזק. הצעיר נתן את עינו במרים. הוא חיפש עילות לבקר בבית משפחת טייכמן ולקשור שיחה עם מרים. לא איחר היום והצעיר אמר לה כי הוא רוצה – לא פחות – לשאתה לאשה.

מרים נבהלה. היא הבהירה כי יהודייה היא וכי הדבר לא ייתכן, אולם הבחור לא הרפה. הוא פרש את רשתו לרגלי הנערה, עד שהלכה שבי אחריו. כל אותה עת לא ידעו הוריה דבר על הסערה המתחוללת בלב בתם האהובה. מרים פרצה בבכי מר ואמרה להוריה: "ניסיתי בכל כחי להסיח את דעתי ממנו, אך אינני יכולה. אם לא אוכל להינשא לו, טוב מותי מחיי".

הוריה של מרים שמעו את הדברים כהלומי רעם. הם ניסו לדבר על לבה של בתם ולשכנעה לזנוח את השטות שאחזה בה, אך תחנוניהם לא הועילו. היא כבר החליטה להינשא לשכן הגוי.

בצר להם פנו ההורים אל רב העיירה, הרב נפתלי צבי וייס, שהיה אף הוא נרעש מהמקרה החמור, שמעולם לא אירע בעיירה כמותו. ר' איציק הירש התייפח לפניו כילד. "רבי!", זעק, "מדוע מגיע לי עונש כזה? אנא הצל את בתי!".

במשך שלוש מאות שנות קיומה של עיירתנו, בילקה שבצ'כוסלובקיה, לא אירע בה כל מקרה של המרת דת או נישואים מעורבים. מאז ומתמיד הפרידה מחיצה בין יהודי העיירה לתושביה הגויים. קשה לדעת אם זה היה בזכות החינוך הטוב והקפדני שספגו בני העיירה, או מפני שנאת הגויים את היהודים, שהרחיקה אותם מהם.

רוב היהודים בבילקה התגוררו במרכז העיירה, משני צידי הכביש הראשי, אך היו כמה משפחות שהתגוררו בשולי העיירה ועסקו בחקלאות. הללו החזיקו משק ואת תוצרתו היו מובילים למרכז העיירה, ומוכרים אותה בדרך כלל ליהודים.

אחד החקלאים האלה היה ר' איציק הירש טייכמן. הוא היה אדם פשוט, אך יהודי ירא שמים. כל אשר קיבל בחינוכו מאבותיו דאג לקיים, מצוה קלה כחמורה. אשתו נהגה מדי בוקר להוביל תוצרת חלב מהמשק אל בתי היהודים במרכז העיירה. לא אחת התלוננה גב' טייכמן על גורלם, שנאלצו לדור בסביבת הגויים, הרחק מהמרכז היהודי.

בת יחידה היתה לבני הזוג טייכמן, מרים שמה. הם תלו בה את תקוותם לגדלה כבת ישראל כשרה, והשקיעו בחינוכה ככל שיכלו. מרים, שנהגה להתלוות אל אימה בכל בוקר ולסייע לה בהבאת החלב אל בתי היהודים, היתה נערה טובה ונאה, שזכתה להערכת כל רואיה.

יום אחד הבחינו הוריה של מרים כי דבר מה מתחולל בקרבה. היא התכנסה בתוך עצמה, ואת חדות הנעורים תפסו תוגה ועצב. בשלב מסוים סירבה לצאת עם אימה לחלוקת החלב. הדיכאון השתלט עליה.

מרים ילדה שלושה בנים. במרוצת השנים נפוצו שמועות סותרות. היו שסיפרו כי השניים מסתדרים יפה, אך היו שטענו כי בעלה הגוי נוהג אלימות במרים וכי היא מצטערת על המעשה הנמהר שעשתה, אך כבר אין לה דרך חזרה.

באסרו חג הפסח תש"ד (1944) עלה הכורת על קהילת בילקה. כל יהודי העיירה גורשו אל גטו ברהובו (ברגסס), ובתוכם ר' איציק הירש טייכמן ורעייתו. כעבור שישה שבועות הועמסו על קרונות משא ונשלחו לאושוויץ.

בעודם נדחסים ברכבת לא האמינו יהודי בילקה למראה עיניהם. מלווים בקלגסים הונגרים הובלו מרים ושלושת ילדיה אל הרכבת והוכנסו אליה בכח. נישואיה לבעלה הנוצרי כתריסר שנים לא הועילו לה, והיא נשלחה לאושוויץ עם כל היהודים.

כפי שהבטיחה כך קרה. היא נשארה יהודייה ומתה כיהודייה.

(סיפורו של הד"ר משה אביטל, יליד העיירה בילקה)

(מתוך העלון השבועי שיחת השבוע )

הרב ביקש להזמין את הנערה אליו לשיחה, ולאחר הפצרות רבות נעתרה ובאה. הרב תיאר לפניה את החרפה שהיא ממיטה על עצמה, על הוריה, ועל הקהילה כולה, והזכיר לה את אזהרת התורה "לא תתחתן במ".

הרב פנה אל מצפונה - כיצד תוכל להביט בפני הוריה אחרי דבר נורא כל כך?! אך הנערה היתה נחושה בהחלטתה ודברי הרב נפלו על אוזניים ערלות. לבסוף אמרה: "הפור כבר נפל, זה גורלי. אך דבר אחד אני מבטיחה: לעולם לא אמיר את דתי. אשאר יהודייה!".

כשהאב ובתו צעדו בחזרה לביתם כבר היתה שעת לילה מאוחרת. הם לא החליפו מילה ביניהם. הרגשתם הייתה כי נפרדו דרכיהם.

כמה ימים לאחר מכן עזבה מרים את הבית. בחתונתה לא השתתפו הוריה ואיש מיהודי בילקה. בעוד הגויים חגגו את הצלחתם לצוד ברשתם נפש יהודית, היו הימים האלה ימי אבל להורים השבורים, והם נשאו את כאבם כל חייהם.

הזוג הצעיר בנה את ביתו באזור מרוחק של בילקה.

**עזרו לנו,**  
להמשיך בעשייה!



טל' 052-5675770



עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

## ”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

## נקודות עיקריות בפרשת מסעי

### מסעות בני ישראל במדבר

פרשת מסעי חותמת את ספר במדבר, החומש הרביעי מחמשת חומשי תורה.

התורה מונה בפרשתנו את ארבעים ושניים מסעותיהם וחניותיהם של בני ישראל בארבעים שנות נדודיהם במדבר. החל מיציאתם ממצרים בחמשה עשר לחודש ניסן, בהותירם את המצריים קוברים את מתיהם הבכורים, ועד לחנייתם על גדת נהר הירדן המזרחית בערבות מואב.

בתוך מניין המסעות, מזכירה התורה את מיתת אהרן בראש חודש אב בשנה הארבעים לצאתם מארץ מצרים, והוא בן 123 שנה. כמו כן מרמזת התורה אודות הכנעני המנצל את האבל ושברון הלב על מות אהרן, כדי לתקוף את בני ישראל בשעתם הקשה בנסיון להביסם בקרב.

### גירוש הזרים וגילוליהם מן הארץ

ערב הכניסה לארץ מצוה הקב”ה את משה למסור לבני ישראל באזהרה חמורה כי כדי לחיות בארץ בבטחון ובשלווה, יהיה עליהם להכרית כליל את סממני העבודה הזרה של יושבי הארץ ואת אליליהם. יתירה מזו, מוסיף הוא ומזהיר, כי אם לא ישמידום כליל יהפכו הנשארים מיושבי הארץ ברבות הימים לצרי ישראל, וגילוליהם לפיתוי ולפגע רע רוחני.

### פירוט גבולות הארץ המובטחת

ה’ מפרט בפני משה את גבולות הארץ, על פיהם יתנהל

מסע כיבושה. בתוך גבולות אלה יתנחלו בני ישראל למעט בני השבטים ראובן, גד וחצי שבט המנשה, אשר נחלתם, כאמור, בעבר הירדן המזרחי.

### ראשי העם האחראים על חלוקת הארץ

עוד בטרם החל מסע הכיבושים, קובע ה’ מראש מי יהיו ראשי העם אשר יחלקו את הארץ לשבטי ישראל. ומפרטת התורה כי בראש העם יעמדו אלעזר הכהן ויהושע בן נון, ותחתם נשיאי השבטים המוזכרים בשמותיהם.

### מגרשים וערי מגורים לשבט לוי

הלוויים, שלא כשאר השבטים, אינם נוחלים חלק בארץ. מקומות מגוריהם מפוזרים ואינם כוללים שטחי מרעה וחקלאות כיון שאין עיסוקם אלא בעבודת הקודש ובלימוד התורה. בני שבט זה מיוחדים להם ארבעים ושימונה אזורי התיישבות בישראל, ובהם שש ‘ערי מקלט’ להורגים בשגגה.

### שש ערי המקלט

התורה מבחינה בין רוצח בכוונה תחילה שעליו לעמוד לדין (ובאם יורשע במשפט - דינו מיתה), לבין הורג בשגגה. השוגג אינו מחויב בדין, אך כדי להינצל מנקמת קרובו של הנהרג (גואל הדם) עליו לנוס עד למשפטו אל אחת משש ערי המקלט - שלוש בעבר הירדן המזרחי, ושלוש נוספות בגדתו המערבית. כאשר נפסק בבית דין כי הרצח היה בשגגה, אזי אוסרת התורה לנקום באיש השוגג

כל זמן ששוהה הוא בעיר מקלט (ערי המקלט מיועדות רק להורג בשגגה), שם הוא מוגן מפני נקמת גואל הדם. אמנם, יציאתו מעיר מקלטו לחזור לעירו בבטחה תתאפשר רק לאחר מות הכהן הגדול. ובאם יצא מעיר המקלט קודם מות הכהן הגדול – דמו בראשו.

בין הדברים מפרטת התורה כמה מהדינים בנושא זה: הרוצח במזיד, והעידו שני עדים על מעשהו – דינו מוות, ועל גואל הדם להורגו; כך הוא גם לגבי אדם שארב לשונאו ורצחו; על העדים לוודא כי הרוצח היה מודע היטב להתראתם; התורה אוסרת להרוג אדם על פי עדותו של עד אחד; חובה להמית את הרוצח במזיד ואין לפוטרו מעונשו תמורת תשלום דמי כופר לכפרתו; כמו כן על

**נשואי בנות צלופחד לבני שבטן בלבד**

לאחר שנפסק, כמסופר בפרשת פינחס, כי בנות צלופחד זכאיות לרשת את נחלת אביהן (שמת בלא שהותיר בנים), נוצרת בעיה חדשה: אם תנשאנה בנות שבט אחד לגברים משבט אחר, תעבור ירושת נחלתן לשבט אחר! ואכן על מנת לפתור בעיה זו מצוה משה את בנות צלופחד שלא תנשאנה אלא לגברים מבני שבטן, כדי שלא תעבור נחלתן לשבט אחר.

בסיום פרשתנו מספרת התורה אודות נישואי בנות צלופחד, כציווי משה, לבני דודיהן מבני שבטן.

The screenshot shows the website interface for Tanya. At the top, there is a navigation bar with links like 'בית', 'תורה', 'אמונה', 'חיים', 'הנהגה', 'אמנות', 'אודיו', 'וידאו', 'אודיו', 'וידאו', 'אודיו', 'וידאו'. Below this is a main video player with the title 'הרב איר כלב - ספר התניא בוו...'. To the right of the video player is a calendar for the month of Tammuz 2018. Below the video player is a grid of video thumbnails with titles such as 'אבית התימנים - חלק 3', 'אבית התימנים - חלק 4', 'אבית התימנים - חלק 5', 'ספרים - בילוי ופנאי', 'אבית התימנים - חלק 1', 'אבית התימנים - חלק 2', 'בית לומדי תנ"ך - חלק 1', 'הרצאת לילדים - חלק 1', 'הרצאת לילדים - חלק 2'. A QR code is located in the center-right area of the page. At the bottom, there are sections for 'מסגרות אחרות' and 'מסגרות חרות'.

**התחדשנו!**

**בוטאו לבקר**

**באתר האשודרג**

**Www.tanyaor.com**



# הנשיא הוא הכול

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

נוסף על היותו נבחר מצד העם, שמינוהו לנציגם ולשליחם, כדי שידאג לכל צורכיהם – נשיא בישראל נתמנה גם על ידי הקב"ה.

דבר זה מקנה לנשיא מעמד מיוחד בשני היבטים: (א) הוא אינו רק שליח ונציג של הציבור, אלא הוא בבחינת ה'ראש' שלהם, שבידו הסמכות על כל עניניהם. (ב) מכיון שהוא מונה על ידי הקב"ה לנשיא העם, הרי "הנשיא הוא הכול", ומכאן שסמכותו נוגעת לא רק לצורכי הכלל, אלא גם לצורכי הפרט והיחיד.

## טובה אישית

אנו רואים זאת יפה גם בענין הנחלת הארץ. תפקידו של הנשיא הוא לא רק לנחול את הארץ בשביל שבטו, אלא הוא גם נדרש לברור "לכל אחד ואחד חלק הגון". הנשיא מכניס את עצמו לתוך עולמו של כל אחד ואחד מבני השבט ובוחר בשבילו את החלק המתאים לו ביותר, על פי תכונותיו וצרכיו.

## ומכאן הוראה לדורות:

כאשר נשיא בישראל מטיל על אדם תפקיד כלשהו, אין זה רק לטובת הכלל, אלא זו גם טובתו הפרטית של אותו אדם. אם נשיא הדור הורה לנו לעסוק בהפצת היהדות, צריך כל אחד ואחד מאנשי הדור לדעת, שזו גם טובתו הפרטית והאישית. נשיא הדור 'ברר' לכל אחד ואחד מאיתנו את ה'חלק הגון' והוא מתחנן: "ובחרת בחיים!" – כי זו טובתו הפרטית בגשמיות וברוחניות.

## אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ

בני ישראל כבר סיימו את מסעותיהם ונדודיהם במדבר סיני במשך ארבעים השנים, ועתה הם עומדים לקראת הכניסה לארץ ישראל. הקב"ה מצוה אותם עכשיו על הליך הנחלתה של הארץ לשבטים: "אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ", וכאן מוזכרים אלעזר הכהן ויהושע בן נון, הממונים על הנחלת הארץ.

בהמשך נצטווה עם ישראל שנשיא כל שבט ינחיל את הארץ לבני שבטו. ומפרש רש"י: "כל נשיא ונשיא אפוטרופוס לשבטו, ומחלק נחלת השבט... ובורר לכל אחד ואחד חלק הגון".

## ראש העם

כשמתבוננים בלשון שבה נאמרו הדברים מתברר, שהקב"ה אינו אומר לנשיאים להנחיל את הארץ לבני ישראל, אלא שהם ינחלו אותה בעבורם. כלומר, נשיא השבט הוא הנוחל את הארץ, ואין עוד צורך בשום פעולה של הנחלת הנחלה לבני השבט, שכן כאשר הנשיא נוחל את הארץ – הרי זה כאילו כל אחד ואחד מבני שבטו נחל את נחלתו.

דבר זה מבטא את מהותו של נשיא בישראל, שאינו רק בבחינת נציג של העם, אלא "הנשיא הוא הכל" – הוא ראש השבט, והיחס בינו לבין אנשי השבט הוא כמו היחס של ראש האדם לשאר איברי הגוף.

## בחירת הקב"ה

מהות זו של הנשיא באה מצד בחירת הקב"ה בו. שכן

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך ל"ג)

# האדם נדרש להיות במדרגת 'מהלך'

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

הקודם ועולה למדרגה גבוהה לאין ערוך ממדרגתו הקודמת. לזאת רומזת התורה בפסוק "אלה מסעי" – צריך תמיד להיות בתנועה של "מסעי", עלייה מדרגה אל דרגה.

## העלייה שבירידה

מבואר בתורת החסידות שארבעים ושניים המסעות במדבר רומזים גם כן לשלבים השונים בגלותו של עם ישראל, בהיותו שרוי ב'מדבר העמים'. ואף שלפי זה נמצא אפוא, שה'חניות' מסמלות את שלבי הירידה והגלות, כאשר עם ישראל מתעכב בגלותו – אף על פי כן נקראות גם ה'חניות' בשם "מסעי", כי בעומק הדברים גם הן חלק מהנסיעה ומהעלייה.

התכלית והכוונה של הירידה בגלות, היא הגאולה שבאה לאחריה. זו ירידה שלצורך עלייה. דוקא על ידי הירידה באה העלייה הגדולה, וזו עלייה לדרגה גבוהה לאין ערוך מהמצב שהיה קודם הירידה, בדוגמת יתרון האור שבא מן החושך.

## אין להתייאש

מכאן יכול כל יהודי לשאוב עידוד ותקווה: גם אם נכשל חלילה בחטא ועבר על רצון ה', אל לו להתייאש. עליו לפעול שיהיה "יתרון האור מן החושך", שדוקא מתוך הירידה והחטא יבוא לידי עלייה והתחזקות בעבודת ה', שבזה יתרונה של עבודת התשובה. כאשר יעשה כן יתברר בסופו של דבר, שגם הירידה היתה בפנימיותה התחלה של העלייה.

## "אלה מסעי בני ישראל" (במדבר לג,א)

פרשת מסעי נפתחת במילים "אלה מסעי בני ישראל", ואז התורה מפרטת את המקומות שבהם חנו בני ישראל במשך ארבעים שנות נדודיהם במדבר. הדבר מעורר מיד תמיהה: אם הדגש הוא על המקומות שבהם חנו, מדוע נאמר "אלה מסעי בני ישראל" ולא "אלה חניות בני ישראל"?

השאלה מתחזקת עוד יותר על פי תורתו הידועה של הבעש"ט (הבעל שם טוב), שארבעים ושניים המסעות שהיו אצל בני ישראל קיימים בחיי כל אדם, מלידתו ועד כניסתו אל ארץ החיים העליונה. הבעש"ט מסביר, שכל אחד ואחד מהמקומות שבהם חנו בני ישראל מסמל מדרגה מסויימת בעבודת ה', שאליה צריך האדם להגיע. הדגש הוא אפוא על ההגעה למדרגות הללו, ולא על המסע ("מסעי") אליהן.

## לא לעמוד

אלא בכך מבקשת התורה לסמן לאדם את דרך החיים הרצויה – עליו להיות כל הזמן ב'מסע', בתנועה מתמדת של עלייה והתקדמות. האדם נדרש להיות במדרגת 'מהלך' ולא בדרגת 'עומד'.

'עמידה' פירושה שעומדים באותו מקום. גם אם ישנן עליות, אלא שהן עליות יחסיות ומוגבלות במסגרת אותו מקום – עדיין אין זו בחינת 'הליכה'. 'הליכה' (אמיתית) פירושה, שהאדם עוזב לגמרי את מקומו

ועד ש"יהפכו ימים אלה (ימי הצום והתענית) לששון ולשמחה ולמועדים טובים", בגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו ממש.

(מעובד מתוך הספר "שלחן שבת",  
על פי 'לקוטי שיחות' כרך כ"ג)

וכך גם לנוכח הירידה הגדולה של הגלות, אין להתייאש חלילה. עלינו לזכור, שגם ירידה זו היא חלק מ"מסעי", שהרי תכליתן וכוונתן של כל הירידות היא שיביאו לעלייה הגדולה של "והפכתי אבנם לששון";

## חסידות על הפרשה מסעי

הדורות מגלות לגאולה; מהמדבר שהוא סמל הגלות, ל"ירדן יריחו", רמז למשיח שעליו נאמר (ישעיה יא),  
"והריחו ביראת ה'".  
(מהתוועדות שבת-קודש פרשת מסעי תשד"מ)

## מסע הדורות מגלות לגאולה פרשת מסעי

פרשת מסעי נקראת לעולם בימי בין המצרים. חושך הגלות אינו אלא הכנה והקדמה לאור הגאולה, וכך המשמעות הפנימית של מסעות בני ישראל היא - מסע



## מארז ניגוני חב"ד



**מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!**  
**4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)**

להזמנות: 052-56-75-770

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:  
בלוגים מצולמים וניגונים

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנפוש

תניא  
מודעות  
עצמית  
ביהדות

YouTube f



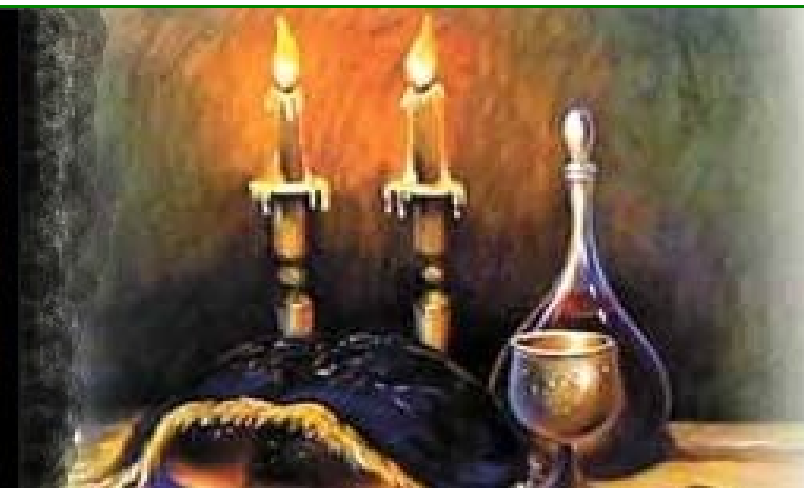
## שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי  
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב  
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו  
[tanyaor4u@gmail.com](mailto:tanyaor4u@gmail.com)



הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך  
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

| צאת<br>השבת | הדלקת<br>נרות | עיר<br>(שעון קיץ) |
|-------------|---------------|-------------------|
| 20:21       | 19:05         | י-ם               |
| 20:23       | 19:21         | ת"א               |
| 20:24       | 19:13         | חיפה              |
| 20:22       | 19:22         | ב"ש               |



נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון